

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. R., trvale bytem R., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 22.1.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.10.2013 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.1.2014 a následně doplněnou dne 14.2.2014 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 29.10.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, jelikož dle ní zdravotní stav odpovídá vyššímu stupni invalidity než invaliditě prvního stupně, neboť byl chybně posouzen, když dle stejných lékařských zpráv dle OSSZ v Sokolově se jednalo o invaliditu druhého stupně a po podání námitek, kdy se domáhala přiznání invalidity třetího stupně, se dle lékaře ČSSZ jedná pouze o invaliditu prvního stupně a tento rozpor žalovaná neodstranila, proto požadovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. (K doplnění žaloby připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 29.10.2013 č.j. X žalovaná rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.7.2013, jímž byla žalobkyni zvýšena od 5.3.2013 výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně v částce 5.039,- Kč měsíčně podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále*

jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 21.5.2013 poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50%, změnila takto: *I. Pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) a c) a podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona se žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítá.*

II. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona náleží od 5. 3. 2013 nadále invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4 136 Kč měsíčně.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.10.2013 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 29.8.2013 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona a žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona a rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30-40 % a žalobkyni byla stanovena tato míra středem procentního rozmezí, tedy 35 %, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 21.5.2013 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně s datem změny stupně invalidity 5.3.2013 (platnost posudku: 31.5.2014), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.8.2013 vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, jež ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, když na rozdíl od OSSZ bylo funkční postižení hodnoceno jako středně těžké.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 21.3.2014 závěrem uvedla mimo jiné, že s ohledem na obsah žaloby zpochybňující správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobkyně, navrhla vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; rozhodnutí ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.10.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 1.11.2013.

Z vyžádaného spisu Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 11 Nc 105/2013 vyplývá, že usnesením ze dne 5.12.2013 bylo řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ zastaveno a žalobkyně poučena o možnosti podání žaloby ve správním soudnictví u příslušného Krajského soudu v Plzni do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení;

právní moci rozhodnutí nabylo dne 28.12.2013.(*U zdejšího soudu pak žalobkyně žalobu ze dne 20.1.2014 podala v zákonné lhůtě.*)

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 11.6.2014, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, protože komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně jako středně těžké dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy vyhlášky v rozmezí 30-40% na horní hranici 40%, v čemž zohlednila i další zdravotní postižení i kvalifikaci žalobkyně. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře, recidivující cervikokraniální, cervikobrachiální syndrom a lumbosakrální syndrom na podkladě degenerativních změn s recidivujícími projevy kořenového a pseudokořenového dráždění a s migrenosními cefalgiemi, dle provedených grafických vyšetření jsou popisovány vícečetné hemangiomy v obratlových tělech Th páteře a těle L2, které však na funkci páteře nemají dopad, páteřní kanál je volný, bez stenosy. Dále je dokladována osteopenie, porucha lipidového metabolismu, anxiosně depresivní syndrom, trombofilní stav na podkladě genetického vyšetření, avšak bez poruchy srážlivosti a bez výrazného rizika pro vznik trombosy; je po operaci - hysterektomii a adnexektomii vpravo pro myom, po ovarektomii vlevo pro rupturu cysty, po operaci žil pravé DK, dále po opakovaných zánětech středouší v dětství, po léčbě lymfské boreliózy, dále uvedena chronická gastritis, bulbitis, chronická tracheobronchitis, exkuřačka. Žalobkyně není schopna vykonávat práce spojené s jednostranným přetěžováním páteře, s manipulací s těžkými břemeny, ve zvýšeném riziku prochlazení, je schopna lehké práce s dodržением uvedených omezení pro vertebropaty, není vhodná práce ve směnném provozu. Závěrem komise uvedla, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně se od přiznání invalidity prvního stupně od 30.9.2010 do data napadeného rozhodnutí výrazněji nezměnil, období akutní exacerbace potíží odpovídá krátkodobé pracovní neschopnosti.

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Klatovech dne 8.7.2014 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem, protože nerozumí tomu, jak čtyři různí posudkoví lékaři mohou mít různý názor na její zdravotní stav a stanovit jinou míru poklesu pracovní schopnosti od r. 2010 do r. 2013, ale k závěrům samotného posudku ze dne 11.6.2014 se nevyjádřila, protože tomu nerozumí, je to odborné; dle lékařů má migrény rovněž v souvislosti s krční páteří; neví, jaké by mohla vykonávat zaměstnání, protože nikde ji nechtějí vzít kvůli jejím zdravotním potížím.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 29.7.2014*, kdy setrvala na posudku ze dne 11.6.2014 a zdůraznila, že v propouštěcí zprávě z hospitalizace na neurologii 4.7.-6.7.2014 nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by vedly ke změně přijatého posudkového závěru, jednalo se o exacerbaci lumboischiadického syndromu s kořenovou iritací L5 a S1 vlevo. Při analgetické léčbě došlo k rychlému odeznění potíží (hospitalizace trvala 3 dny). Proběhlá exacerbace lumboischiadického syndromu nemá dopad na stanovenou procentní míru poklesu pracovní schopnosti, odpovídá krátkodobé pracovní neschopnosti. Udávané subjektivní potíže nemají do udávané intenzity odpovídající objektivní podklad v doložených odborných nálezech a žalobkyně udává propagaci bolesti při exacerbaci lumboischiadického syndromu střídavě do pravé i do levé dolní končetiny. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 27.8.2014 se žalobkyně nezúčastnila, ani se neomluvila; závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise a jeho doplnění, neboť žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve vyšším stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány.

Žalobkyně se domáhá ponechání invalidity druhého stupně upravené v citovaném § 39 zákona přiznané jí dle posudku OSSZ Sokolov z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze

pojištěnci přiznat či ponechat jen tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen s odkazem na rozdílné hodnocení zdravotního stavu posudkovými lékaři OSSZ a ČSSZ po podání žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 29.10.2013*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 29.10.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 11.6.2014 a jeho doplnění ze dne 29.7.2014 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i z doby následující. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV, jejíž posudek je stěžejním důkazem v tomto řízení, hodnotila pokles pracovní schopnosti 40%, jak uvedeno shora, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 50% pro invaliditu druhého stupně, ani 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, proto byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byla žalobkyně vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. PK MPSV vysvětlila i důvod odlišného hodnocení od lékaře OSSZ, když zdravotní stav žalobkyně nehodnotila dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1 d) přílohy vyhlášky, neboť se nejedná o těžké funkční poškození, protože nejsou přítomny trvalé projevy kořenového dráždění, trvalý funkčně významný neurologický nález s těžkým poškozením nervů, nejsou přítomny parézy ani svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin ani závažně poruchy funkce svěřačů a v tomto ohledu se jeví posudek OSSZ nadhodnocený. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení odůvodňující požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobkyně byla osobně přítomna všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav, přičemž rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobkyně a nikoli její subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže k žádnému pochybení v této věci nedošlo, přičemž shodně byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen jako invalidita prvního stupně většinou, tj. ČSSZ i PK MPSV oproti OSSZ a důvod odlišnosti

hodnocení byl také uveden, byť s takovým závěrem žalobkyně nesouhlasí.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.10.2013 *shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobkyně neprokázala, že je invalidní pro invaliditu druhého či třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV i jeho doplnění, je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%, nikoli nezbytných minimálně 50% a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 16.7.2013, i když žalobkyně je přesvědčena o opaku.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. srpna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně